

Vraag: Als God de zonden heeft vergeven, vergeet Hij ze dan ook?

Antwoord:

Als de Bijbel over vergeving spreekt, dan is duidelijk, dat alleen door geloof in de Here Jezus Christus vergeving van zonden ontvangen wordt. De mens zou zich daartoe tot Hem/God bekeren en zijn zonden belijden. Dat moge o.a. blijken uit de volgende Schriftplaatsen: Ps. 103:3,12; Hand. 2:38; Hand. 10:43; Hd. 26:18; Rom. 3:25; Ef. 1:7; 1 Joh. 2:12.

Jes. 55:7 verwoordt het zo:

“De goddeloze verlate zijn weg, en de onrechtige man zijn gedachten; en hij bekere zich tot den HEERE, zo zal Hij Zich Zijner ontfermen, en tot onzen God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk.”

In Ps. 32:1,2 zegt de Geest bij monde van David: “Welgelukzalig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is. Welgelukzalig is de mens, dien de HEERE de onrechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is”. In Ps. 32:5 wijst David op het erkennen van de zonde(n) tegenover God: “Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn onrechtigheid bedekte ik niet. Ik zeide: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor den HEERE; en Gij vergaaf de onrechtigheid mijner zonde. Sela.” De apostel Paulus haalt deze verzen later aan en betoogt daarbij, dat gerechtigheid door God toegerekend wordt zonder werken, alleen door geloof (Rom. 4:5-8).

Ieder mens is een zondaar (Rom. 5:12) en heeft daarom een schuld t.o.v. God. God zal ieder mens in het oordeel brengen en vergelden naar zijn werken (Ps. 62:13; Spr. 24:29; Pred. 11:9; Jer. 17:10; Jer. 32:19; Matth. 12:36; Rom. 2:6, Opb. 22:12 e.a.). Als iemand echter zijn schuld aan God belijdt, wordt hij daarvan verlost. God heeft de zonden van een gelovige vergeven. Hij brengt ze nooit weer in herinnering, omdat de straf ervoor rechtvaardige vergelding gekregen heeft door het verzoeningswerk van Jezus Christus. Onze zonden werden Hem toegerekend (2 Kor. 5:19-21). Hij heeft in onze plaats de straf gedragen (Rom. 3:22-26; vgl. Jes. 53:4-6).

“Vergeeten” betekent in de Bijbel: het aangezicht ervoor verbergen (Ps. 13:1; Ps. 45:25); niet meer op terugzien (Jes. 65:16); niet meer gedenken (Jes. 54:4; Pred. 2:16). Volgens het woordenboek van Van Dale betekent “vergeeten” vooral: niet meer aan denken, geen aandacht meer aan schenken. In deze betekenis wordt het ook in de Bijbel gebruikt: Jes. 43:25, Ezech. 33:15,16; Micha 7:18,19. Een duidelijk voorbeeld is Jer. 31:34: “En zij (het gelovig overblijfsel van Israël in de toekomst) zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun onrechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken.”

In het Nederlands gebruiken we soms de uitdrukking: “Alles is vergeven en vergeten”. Met vergeten bedoelen we dan: We zullen er niet meer op terugkomen. Hoewel vaak nog wel geweten wordt wat er heeft plaatsgehad, worden de problemen van voorheen niet meer in herinnering gebracht. Anders gezegd: Er worden geen oude koeien uit de sloot gehaald. Datzelfde doet God ook ten aanzien van ons als gelovigen.

Een andere betekenis, die het woordenboek van Van Dale aan “vergeeten” toekent, is: uit de herinnering zijn, uit het geheugen verliezen, niet meer weten of kennen. Deze betekenis van

“vergeten” geldt niet voor God, omdat Hij alwetend is (Ps. 139:2-4; Ps. 44:22; Ps. 94:11; Spr. 5:21; 1 Joh. 3:20; Hebr. 4:13). Hij zal nog weet hebben van de voorgaande (maar inmiddels vergeven) zonden. Hij zal er echter nooit meer op terugkomen, noch ze weer ter sprake brengen, omdat door geloof in het volbrachte werk van Christus ons voor altijd vergeving geschonken is.